

[Arne Christiansen.]

samt den køberinteresse, der har vist sig for de nye danske motortorpedobåde fremstillet i Frederikshavn.

Arne Christiansen (V):

Til min korte skriftlige begrundelse skal jeg kun føje, at i lyset af de muligheder, Danmark har for øget industriel beskæftigelse og for oparbejdning af know-how, kunne den lov, som jeg henviser til, måske forekomme forældet. Mit spørgsmål implicerer imidlertid ikke, at jeg skulle ønske en ny lov, men jeg er interesseret i en sådan administration af den, at Danmark ikke stilles ringere end f.eks. vort neutrale naboland Sverige og andre EF-lande.

Justitsministeren (Orla Møller):

I de bestemmelser, som hr. Arne Christiansen henviser til i sit spørgsmål, er fastsat de nærmere betingelser for fremstilling af krigsmateriel og for udførsel af våben – det behøver jeg ikke at sige over for hr. Arne Christiansen, for det ved han. Ifølge krigsmaterielloven fra 1937 er det forbudt at fremstille krigsmateriel uden justitsministeriets tilladelse, og det er i loven fastsat, under hvilke nærmere betingelser en sådan tilladelse kan opnås. Hvad der forstås ved krigsmateriel, er fastlagt i anordning nr. 238 af 16. juli 1937.

Med hensyn til udførsel af våben bestemmer våbenlovens § 6, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre våben til land-, sø- eller luftkrig. Enhver anmodning om våbeneksporttilladelse gøres til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af dansk våbeneksportpolitik. Hovedprincippet heri har igennem en årrække været, at der nægtes eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigeriske begivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter, herunder borgerkrig eller væbnet undertrykkelse af befolkningsgrupper, og endelig til lande, mod hvilke der af FN er vedtaget våbenembargo.

Der er gentagne gange redegjort herfor i tinget, og senest har jeg haft lejlighed til at redegøre for det over for forsvarsudvalget i forbindelse med F-16 sagen.

Mit svar til hr. Arne Christiansen skal derfor være, at jeg har forståelse for de hensyn,

som fremhæves i spørgsmålet, og at jeg er positivt indstillet hertil i det omfang, disse hensyn vil kunne tilgodeses inden for rammerne af den gældende lovgivning og praksis på området. Lad mig atter understrege, at afgørelse på dette område træffes efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Må jeg til sidst sige, at den medproduktion, der er stillet Danmark i udsigt i forbindelse med anskaffelsen af F-16 flyene – og her tænker jeg på de i alt ca. 350 til de europæiske køberlande og de 650 til USA selv – ikke er stødt på vanskeligheder som følge af den lovgivning, jeg her har omtalt.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstod på justitsministeren, at man ikke kan nægte, at vi har mere restriktive bestemmelser end de andre nordiske lande. Efter de undtagelser, ministeren nævnte, skulle der ikke være, så vidt jeg kunne forstå, noget til hinder for, at man kunne foretage leverance f.eks. til andre NATO-lande, hvis de ikke er indviklet i krigeriske begivenheder.

Jeg tror, det kan have interesse ikke mindst for dansk skibsværftsindustri. Vi er jo heldigvis sådan stillet her i landet, at vi ikke mindst på Orlogsværftet har særdeles gode eksperter, og vi har skibsværfter her i landet, der er særdeles dygtige til at udføre arbejde. Jeg tror, der er mange, der i denne vanskelige beskæftigelsessituation vil interessere sig for, om det vil være muligt at foretage sådanne leverancer til andre NATO-lande, selvfølgelig ikke i tilfælde, hvor der er krigeriske begivenheder i de pågældende lande, men at man i de tilfælde, hvor der ikke er det, kan gennemføre bestillinger, få det arbejde, der følger med, og foretage leverancen.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det kan diskuteres, hvor meget eller hvor lidt restriktive vi er i forhold til andre lande. Det er vel nok sådan, at vi i hvert fald i forhold til visse lande er noget mere restriktive, hvad jeg i øvrigt også finder i orden. Men det, der er det afgørende på dette punkt, er, at der ikke kan gives generelt gyldige svar med hensyn til de problemer, som er rejst både af hr. Arne Christiansen og af hr. Ninn-Hansen.

Jeg kunne svare ved at sige, at jeg ikke kender noget enkelttilfælde, i hvert fald i den tid hvor jeg har haft med administrationen at